

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת נח

המתאמץ במצווה נקשר אליה

"וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת הַשְּׁמָלָה וַיִּשְׂמֵנוּ עַל שְׂכָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרַיִת וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת אֲבֵיהֶם וַפְּנֵיהֶם
אַחֲרַיִת וְעֲרוֹת אֲבֵיהֶם לֹא רָאוּ"

"וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת" נשאלת השאלה: מדוע נקטה התורה לשון יחיד וַיִּקַּח ולא לשון רבים: "ויקחו"!!

מבאר רש"י: "לימד על שם שנתאמץ במצווה יותר מיפת"

הנצי"ב מוולוז'ין מבחין בין העשייה של שם לשל יפת וכך הוא כותב:

ראה דלכן לקחו שניהם, משום דלא היה אפשר לכסותו בכבוד אם לא שיעשו שניהם, ואם היה אפשר
לעשות ביחיד לא היו עושים שניהם אלא שם לבדו. ולא משום שהרגשו של שם היה חזק יותר, אלא
משום דשם היה הרגשו משום מצווה, והכלל במצווה שטוב לעסוק בעצמו יותר מבשלוחו.

מה שאין כן יפת שהרגשו היה מצד שכל אנושי, שלא יהיה האב מוטל בביזיון, על כן אין שום שכל אנושי
נותן לעשות בעצמו, ומה לנו אם ע"י עצמו או ע"י אחר.

ומסקנתו: והיינו דכתיב: "ויקח שם", ולא כתיב ויקחו שם ויפת, אלא מתחלה ניסה שם בעצמו ליקח
אולי יוכל לכסות, וכאשר ראה שלא יתאפשר נעשה יפה הצטרף יפת גם כן.

חז"ל מבארים גם את ההבדל העצום בשכר המצווה:

לכך זכו בניו של שם - אנחנו, להתכסות בציצית ובניו של יפת לקבורה במלחמת גוג ומגוג לעתיד לבוא.

אנחנו זכינו וזוכים בכל יום למצווה השקולה כנגד כל המצוות ואילו יפת יזכה בשכר רק לעתיד לבוא...

מדוע? כיוון שלהקב"ה יש חשיבות מיוחדת למצווה שאדם מתאמץ בה!

רואים כמה חביבות יש להקב"ה שאדם מתאמץ במצווה - כיוון שהוא נקשר אליה יותר מכיוון והתאמץ
בה...

משל למה הדבר דומה:

לאב שהיה לו בן עצלן וכל יום היה קם בשעות הצהרית ויושב בטל. משכלו הקיצים הודיע הב לבנו כי
ממחר הוא מתחיל לעבוד ולא מעניין אותו במה... למחרת הבן קם כהרגלו ומיד נזכר בדברי אביו, הוא
ניגש לאימו ובתחנונים ביקש ממנה 100 שקל שאותם יראה לאביו כשכר עבודה שהרוויח היום. האם
ברחמיה נתנה לו. משהגיע האב לביתו קרא לבנו ושאל: "נו... הלכת לעבוד היום?" הבן שלא רצה לשקר,
שלף את 100 השקלים והראה לאביו. האב לקח את השטר וקרע אותו לגזרים...

למחרת חזר הדבר שוב על עצמו, הוא ניגש לאימו ובתחנונים ביקש ממנה שוב 100 שקלים והאם
ברחמיה נתנה לו. משהגיע האב לביתו ביום השני קרא לבנו ושאל: "נו... הלכת לעבוד היום?" הבן שוב
שלף את 100 השקלים והראה לאביו. האב לקח את השטר וקרע אותו לגזרים...

למחרת חזר הדבר שוב על עצמו, הוא ניגש לאימו ובתחנונים ביקש ממנה שוב 100 שקלים אך הפעם
לאם לא היה מה לתת לו. משלא נמצאה בררה הציעה האם שירד לירקן ויבקש לעבוד במשלוחים עד
שהאב יגיע... הוא ירד בזריזות והספיק לבצע 5 משלוחים שזיכו אותו ב- 100 שקלים... כהוא נוטף זיעה
ומותש הגיע הביתה... האב נכנס אחריו, קרא לו ושאל: "נו... הלכת לעבוד היום?" הבן שוב שלף את 100
השקלים והראה לאביו. האב לקח את השטר ובא לקרוע אותו לגזרים... הבן התפרץ וצעק: "אבא לא!!!"
האב חייך ואמר: "היום הלכת לעבוד!"...

כן הוא הנמשל:

אדם שמתאמץ במצווה היא הופכת להיות חלק ממנו מצווה שכזו שווה אצל הקב"ה הרבה מאד!!!

שבת שלום ומבורך

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת